

Olen tänä keväänä istuttanut takapihalleni uusia taimia. Tavoitteena on saada jyrkkä rinne kasvamaan tiheänä pensaita, jotka sitovat juurillaan maata ja estävät sitä rapautumasta. Istutuspuuhissa olen muistellut ukkini puutarhanhoito-ohjeita ja miettinyt isovanhempiani. He olivat ahkeria ja huolehtivaisia puutarhanhoitajia. Heille kauniit metsät, puhdas ilma ja kirkkaat vedet olivat isänmaata ja vaalimisen arvoista.

Minulta on kevään aikana usein kysytty, miksi juuri kokoomus. Minulle kokoomus on ukki ja mummu, mummulan lämpö ja kodikkuus, isämaa ja sen vapaus. Ensimmäinen mielikuvani kokoomuksesta on juuri ukki; puku päällä lähdössä johonkin puoluetilaisuuteen. Puvun rintamukseen kiinnitettynä rivi sotamitaleja ja kokoomuksen ruiskukka. Mummulla parhaat vaatteet ja käsilaukku. Se oli ehkä Holkerin vaalikerros, jonne isovanhempani menivät. Tuliaisena sain heijastimen ja sinivalkoisen karkin.

Liityin itse kokoomuksen jäseneksi vaalikeväänä 2021. Olen siis tuore kokoomuslainen. Vaikka valinta toisaalta oli itsestään selvä, luin silti puolueohjelmaa tarkasti ja mietin arvoja, joita kokoomuslaisuus on. Pohdin myös sitä, että mikä on se ihmiskuva, jota kokoomuslaisuus edustaa ja voinko sitoutua siihen. Silloin mietin usein isovanhempiani, joille kokoomuslaisuus oli sydämen sivistynyt ihminen sekä "koti, uskonto ja isänmaa". Siihen arvomaailmaan minutkin on kasvatettu.

Yksi lapsuuteni vahva mielikuva ukistani on isäni tohtoripromootio. Kun kulkue uusia tohtoreita kulki ohitsemme, ukkini paljasti päänsä ja mutisi jotain. Näin katseessa ylpeyttä, iloa mutta myös surua, jota en silloin lapsena ymmärtänyt. Vaistosin sen kuitenkin. Myöhemmin ymmärsin, että ukin omat koulutusmahdollisuudet oli vienyt sota. Hän oli lähtenyt vapaaehtoisena talvisotaan puolustamaan isänmaata. Ja kun sota loppui, hänellä ei ollut aikaa enää koulunkäyntiin. Oli mentävä metsätöihin ja aloitettava jälleenrakennus. Siinä promootiokulkuetta katsellessa muistan, että ukki totesi; "käykää te koulua". Isovanhempani olivat talollisten lapsia, joiden koulutie, hyvistä lähtökohdista huolimatta, jäi lyhyeksi. Silti heille perustavina arvoina elämässä olivat sivistys, koulutus ja erityisesti vastuu omasta elämästä. Etenkin ukilleni oli tärkeää, että hänen lapsensa ja me lapsenlapset saimme koulutusta ja ammatit.

Vapaassa yhteiskunnassa jokaisella on oltava mahdollisuus vaikuttaa oman elämänsä suuntaan ja oppia koko elämänsä ajan. Vapauteen kuuluu erottamattomana osana vastuu. Isälläni, minulla ja sisaruksillani tuo mahdollisuus ja vapaus on ollut. Se on arvo, jota haluan vaalia. Siksi ajattelen, että minun on myös kannettava vastuuta ja edistettävä yhteistä hyvää. Kokoomus uskoo ihmiseen itsestään ja toisistaan huolehtimaan kykenevänä yksilönä, jota ensisijaisesti ohjaavat oma eettinen pohdinta ja tahto tehdä hyvää. Yksilö tarvitsee ympärilleen toimivan ja hyvinvoivan yhteisön, johon voi kuulua, tarvittaessa tukeutua ja jonka hyväksi itse antaa oman merkityksellisen panoksensa.

Olen saanut hyvät eväät elämään. Olen kiertokoulun käyneen mummuni hyvinvointivaltiossa koulutettu lapsenlapsi. Minun vuoroni on vaalia kokoomuslaisia arvoja. Uskon, että sivistys auttaa ihmistä toimimaan oikein. Haluan suhtautua tulevaisuuteen myönteisellä uteliaisuudella ja optimistisesti. Haluan rakentaa luottamusta ja ymmärrystä ihmisten ja ihmisryhmien välille. Ennen kaikkea haluan uskoa ihmisen hyvyteen, myötätuntoon ja empatiaan. Uskon, että niiden pohjalta, yhdessä tehden ja vastuullisesti rakentuvat hyvä elämä, hyvä Suomi ja hyvä maailma. Olen valmis edistämään espoolaista ja suomalaista hyvinvointia. Siksi kokoomus.

Espoossa 2.5.2021

Pauliina

Kursivoidut tekstit Kokoomuksen periaateohjelmasta <https://www.kokoomus.fi/periaateohjelma/#kokoomus>